

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, declarat de avocatul Rodion Tocan, în privința inculpatului

*Valcov Vitalie Vasile, născut la
10 februarie 1960 în or. Nisporeni, locuitor al mun.
Chișinău, str. Milescu Spătaru 21/2 ap. 37, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

Termenul de examinare,

instanța de fond: 20.03.2015 – 11.12.2015,

instanța de apel: 18.01.2016 – 17.03.2016,

instanța de recurs: 25.05.2016 – 13.07.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 decembrie 2015, Valcov Vitalie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, cu liberare de răspundere penală și cu încetarea procesului în baza art. 60 Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Volcov Vitalie, exercitând funcția de director general adjunct al Biroului Național de Statistică, numit prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 571 din 30.06.2010, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, a comis fals în declarații.

Astfel, la 28 martie 2013, inculpatul a depus declarația cu privire la venituri și proprietate pentru perioada 01.01.2012- 31.12.2012, în care a indicat că pe parcursul anului 2012 a obținut venituri la locul de muncă de bază în mărime de 102.327 lei, și soția în sumă de 63.024 lei. La subcapitolul - „9. Venitul obținut din alte surse legale

(pensii, burse, indemnizații, premii etc.)” inculpatul nu a indicat ca ar fi obținut careva venituri, la capitolul „IV. Active financiare”, inculpatul nu a indicat că ar deține careva conturi bancare, fonduri de investiții, obligațiuni, cambii sau alte active financiare, la capitolul „V. Cota-parte în capitalul social al societăților comerciale”, nu a indicat că deține careva cote în societăți comerciale. Însă, în conformitate cu informația B.C. „Fincombank” S.A., inculpatul deținea în această instituție financiară două conturi de card cu nr. 22591010000736 și respectiv nr. 225960100087911, acestea nefiind indicate în ordinea stabilită în declarația cu privire la venituri și proprietăți depusă, iar conform informațiilor B.C. „Eximbank” S.A. inculpatul și Valcov L. au recepționat pe parcursul anului 2012, transferuri bănești în sumă totală de 7126 dolari SUA, acestea nefiind indicate în ordinea stabilită în declarația cu privire la venituri și proprietăți a inculpatului din 28.03.2013.

Potrivit informației Î.S. „Camera Înregistrării de Stat”, inculpatul deține 49% în SRL „MATCONIS - IL”, cu sediul în or. Nisporeni, acestea nefiind indicate în ordinea stabilită în declarația cu privire la venituri și proprietăți a inculpatului din 28.03.2013. De asemenea, conform informației prezentate de către registratorul independent „Registru Ind” S.A., inculpatul figurează în calitate de acționar la societatea pe acțiuni de tip închis „Floral - Document Centre”, cu 237 acțiuni cu valoarea/ nominală a fiecărei acțiuni de 20 lei.

Aceste proprietăți, contrar prevederilor art. 4 din Legea privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, nu le-a înscris în declarația cu privire la venituri și proprietăți depusă la 28.03.2013.

Conform prevederilor art. 4 și 5 din Legea menționată, este obligatorie declararea bunurilor mobile și imobile de toate tipurile, deținute în proprietate la data depunerii declarației cu privire la venituri și proprietate.

Concomitent, conform art.4 și anexei la Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prevederile acestei legi se aplică: inclusiv persoanelor care activează în autoritățile publice centrale de specialitate și alte autorități administrative.

Art. 5 al aceleiași Legi stipulează, că exercitarea funcției de demnitate publică se bazează pe principiile legalității, liberului consimțământ, transparenței, exemplului personal, responsabilității și al loialității.

Astfel, orice persoană care deține funcție publică este obligată să-și desfășoare activitatea publică și privată cu respectarea principiilor respective, aceste principii fiind lezate de către inculpat, ceea ce a cauzat consecințe juridice în ce privește integritatea lui prin prisma respectării acestor acte legislative.

Instanța a reținut, că inculpatul nu a recunoscut vina, declarând că nu a indicat conturile bancare pe care le deține, deoarece unul nu îl folosește și intenționează să-l închidă (sold 3,02 lei), iar altul este de tip salarial și, întru excluderea dublării, nu a indicat soldul de pe card, care era parte din venitul declarat la capitolul I „Venituri”. Nu a indicat în declarație transferurile în valută, deoarece aceste mijloace financiare au fost transferate pentru participarea la seminare sau conferințe internaționale în domeniul statisticii (Almaty, Geneva, Paris etc.) și nu le-a considerat ca venituri, ci ca finanțare a deplasărilor (transport, cazare la hotel, diurnă etc.). În anul 2014 a corectat declarația. Soția a avut și ea 2 deplasări, și a făcut demers la Centrul național

de integritate, primind răspuns că aceste venituri pentru deplasări nu se consideră venituri. La capitolul IV „Active financiare”, subcapitolul 2 - în perioada anilor 1995-1996 a activat în S.A. „Floral”, în calitate de șef al departamentului Xerox. Ciobanu A., proprietara S.A. „Floral”, a decis să creeze o entitate separată, care urma să se ocupe exclusiv de domeniul documentare, iar pe dânsul preconiza să îl numească în funcție de director. Ca avans, proprietara i-a oferit gratuit o cotă de participare în mărime de 5% în societatea pe acțiuni de tip închis S.A. „Floral - Document Centre”, însă nu a introdus nici un leu în fondul statutar al acestei entități și nu a primit nici un fel de venituri în formă de salariu sau dividende. În scurt timp a plecat de la această întreprindere, după care nu a mai întreținut nici o legătură cu proprietara. Este evident că ar fi trebuit să oficializeze cedarea acelor acțiuni - care, de facto nici nu i-au aparținut, deoarece nu a introdus bani, dar din neglijență nu a făcut acest lucru. În anul 1994 a întreprins o tentativă nereușită de a se ocupa de afaceri, împreună cu o rudă îndepărtată, creând astfel SRL „Matconis - IL”, cu sediul în or. Nisporeni, însă lucrurile nu au mers, inclusiv din cauza că partenerul se afla în or. Nisporeni, iar el în mun. Chișinău. La scurt timp, de facto a renunțat la participarea sa în afacere, însă de-jure nu a perfectat documentele necesare. A avut intenția de a se exclude din acea întreprindere, dar este o procedură complicată. Astfel, participarea lui în calitate de asociat în ambele situații descrise a fost formală, fără a avea nici un fel de beneficii, acesta fiind motivul de ce nu a inclus informațiile despre participarea lui în aceste entități care nu activează, în declarația de interese personale, considerând că nu există conflict de interese cu activitatea pe care o practică. Activitatea sa de 15 ani în sistemul statistic național în nici un fel nu s-a intersectat cu aceste entități. Totuși, recunoaște că a greșit, deoarece nu a respectat întocmai prevederile legislației, pe care nu a examinat-o cu atenție, ținând cont de faptul că declarația de interese personale este implementată pentru prima dată.

Necătând că inculpatul nu a recunoscut vina, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Astfel, potrivit procesului – verbal din 03.03.2014, de examinare a documentelor primite de la registratorul independent „Registru IND” S.A., inculpatul este acționar la SA „Floral - Document Centre” și dispune de 237 acțiuni, cu valoarea nominală a 20 lei per acțiune.

Prin procesul – verbal de ridicare și procesul – verbal de examinare a documentelor ridicate de la Comisia Națională de Integritate din 30.04.2014, a fost ridicată declarația cu privire la venituri și proprietăți înaintată de inculpat Comisiei Naționale de Integritate.

Conform procesului – verbal de ridicare din 02.12.2014, și examinare a documentelor bancare ridicate de la B.C. „Fincombank” S.A. din 03.12.2014, de la SA „Fincombank” au fost ridicate rulajul descifrat al conturilor bancare nr. 225910100007736 deschis pe numele inculpatului și contul nr. 22960100087911 deschis pe numele inculpatului în perioada 01.01.2012 - 01.01.2013, pe conturile date au fost efectuate operațiuni bancare.

Potrivit procesului – verbal de ridicare din 03.12.2014 și procesului – verbal din 30.12.2014 de examinare a documentelor bancare, de la B.C. „EXIMBANK - Gruppo Veneto Banca” S.A. au fost ridicate rulajele pe conturi avute de către Valcov L. și inculpat, precum și ordinele de eliberare a numerarului cu numerele și sumele de bani după cum urmează: 10282052- 250 USD, 10282102- 90 USD, 13186280 - 1055

USD, 10282103 - 550 USD, 13186239 - 450 USD. 14829573 - 505 USD, 14829593-1200 USD, 13186261 -2163 USD, 14829615 - 503 USD, 14829630-360 USD.

Alte mijloace materiale de probă - extrasul de la SA „Registru IND”, extrasul din baza de date privind deținerea de către inculpat a 49% în SRL „Matconis - IL”, copia Hotărârii guvernului RM din 30.06.2010, privind numirea în funcția de director general adjunct al Biroului Național de Statistică a inculpatului.

În baza probelor administrate, evaluate din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a conchis că vinovăția inculpatului este dovedită integral și a încadrat acțiunile lui în baza art. 352¹ Cod penal, ca declararea necorespunzătoare a adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

Obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale care țin de activitatea normală a organelor de stat cu privire la asigurarea ordinii stabilite de operare cu informații necesare.

Astfel, inculpatul a declarat necorespunzător adevărul, unui organ competent, realitatea fiind denaturată, infracțiunea fiind consumată din momentul declarării necorespunzătoare a adevărului.

Potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 1264 din 19.07.2002, privind declararea și controlul veniturilor și al proprietăților persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, declarația cu privire la venituri și proprietate reprezintă un act personal și irevocabil, care se face în scris, pe propria răspundere a declarantului, iar art.14 alin. (3) prevede expres că, indicarea intenționată în declarație a datelor inexacte sau incomplete constituie infracțiune și se pedepsește conform art. 352¹ din Codul penal.

Conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspunderea penală dacă au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat, că în acțiunile sale lipsește latura obiectivă a infracțiunii și anume intenția.

Astfel, art. 14 din Legea nr. 1264 din 19.07.2002, stipulează că indicarea intenționată în declarație a datelor inexacte sau incomplete-constituie infracțiune și se pedepsește conform art. 352¹ Cod penal, iar acuzarea era obligată să demonstreze intenția inculpatului de a ascunde sau indica în declarație date vădit false, ceea ce nu s-a întâmplat.

Instanța, indicând că „faptul că inculpatul nu a cunoscut consecințele acțiunilor sale, nu denotă inexistența intenției”, astfel fără a încerca să demonstreze vinovăția, a mers ca și acuzarea de la contrariul, faptul că nu a știut nu îl absolvă de răspundere.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Nu a avut intenția de a comite infracțiunea incriminată, nu și-a dorit survenirea urmărilor date și nici nu a admis conștient survenirea lor, deci instanța de fond a emis sentința cu grave abateri de la prevederile legale.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut, că vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită prin totalitatea probelor anexate la materialele cauzei, inclusiv - copia Hotărârii guvernului R.M. din 30.06.2010, privind numirea în funcția de director general adjunct al Biroului Național de Statistică a d-lui Valcov Vitalie; declarația cu privire la venituri și proprietăți pentru perioada 01.01.2012 - 31.12.2012, înaintată de către inculpat Comisiei Naționale de Integritate, în care la subcapitolul „9. Venitul obținut din alte surse legale (pensii, burse, indemnizații, premii etc.)” din capitolul venituri al declarației menționate, inculpatul nu a indicat ca a obținut careva venituri, la capitolul „IV. Active financiare” nu a indicat că ar deține careva conturi bancare, fonduri de investiții, obligațiuni, cambii sau alte active financiare, la capitolul „V. Cota-parte în capitalul social al societăților comerciale” nu a indicat că deține careva cote în societăți comerciale; documentele primite la 03.03.2014 de la registratorul independent „Registru Ind” S.A., că inculpatul dispune de 237 de acțiuni la „Floral - Document Centre”, cu valoare nominală de 20 lei per acțiune; documentele bancare ridicate la 03.12.2014 de la B.C. „Fincombank” S.A. - a rulajului descifrat al conturilor bancare nr. 225910100007736 și nr. 229601000S7911, deschise pe numele inculpatului, în perioada 01.01.2012 - 01.01.2013, că pe conturile date au fost efectuate mai multe operațiuni bancare; documentele bancare ridicate la 03.12.2014 și 30.12.2014 de la B.C. „EXIMBANK - Gruppo Veneto Banca” S.A., - rulajelor pe conturi avute de Valcov L. și inculpat; ordinele de eliberare a numerarului cu numerele și sumele de bani: 10282052 – 250USD, 10282102 – 90 USD, 13186280 – 1055 USD, 10282103 – 550 USD, 13186239 – 450 USD, 14829573 – 505 USD, 14829593 – 1200 USD, 13186261 – 2163 USD, 14829615 – 503 USD, 14829630 – 360 USD; extrasul de la SA „Registru Ind”; extrasul din baza de date privind deținerea de către inculpat a 49% în SRL „Matconis -IL”.

Declarațiile de nevinovăție ale inculpatului prezintă o metodă de apărare, în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, or, acestea nu coroborează cu probe administrate.

Inculpatul a declarat necorespunzător adevărul, unui organ competent, realitatea fiind denaturată.

Infraacțiunea a fost consumată din momentul declarării necorespunzătoare a adevărului, și anume la 28 martie 2013.

Nu este credibilă afirmația inculpatului că declarația a fost făcută în mod neintenționat, or, este absurd a face ceva afirmând că nu ai avut intenția de a face. Mai mult, inculpatul a afirmat că nu a reflectat în declarație despre existența societăților comerciale înțelegând că ele nu au activitate, or, în declarație nu se solicită a stipula date despre activitate ci despre apartenența sa la aceste societăți.

Este neîntemeiată și afirmația inculpatului cu referire la veniturile realizate din deplasări, or, în afară de cheltuieli pentru transport și cazare, el a ridicat și sume sub formă de diurne, care sunt similare veniturilor salariale, acestea urmând a fi declarate.

Justificarea inculpatului că nu a cunoscut despre necesitatea declarării societăților comerciale, deoarece nu îi aduceau nici un venit, nu poate fi reținută, or în modelul tip al declarației este menționată rubrica dată care urmează a fi completată, indiferent de faptul dacă declarantul a obținut sau nu careva venituri.

Pe lângă aceasta, inculpatul, sub semnătură personală a contrasemnat și sub responsabilitatea personală asumată conform prevederilor legii pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor menționate în declarație, care constituie act public, depusă la 29.03.2013.

Necunoașterea consecințelor acțiunilor sale de către inculpat, nu denotă inexistența intenției, cu atât mai mult, că în lege este menționată expres răspunderea penală pentru asemenea acțiuni, el fiind obligat să fie destul de exigent și prudent la întocmirea declarației pentru a nu comite careva erori sau omisiuni la perfectarea declarației.

Afirmația inculpatului, că nu cunoștea cum să îndeplinească declarația pe venit, nu poate fi reținută, or necunoașterea legii nu absolvă de pedeapsă, mai mult, acesta a avut posibilitatea de a se consulta preventiv în vederea excluderii anumitor neclarități.

În perioada respectivă au fost mediatizate pe larg, de comisia de specializare, metodele de astfel de abateri și neinformarea unu funcționar public era practic imposibilă.

Probele materiale demonstrează că inculpatul cunoștea toate cele invocate de el, că este proprietar, că a avut transferuri de peste hotare, chiar dacă nu era rezultatul unor activități economice directe, însă constituiau un surplus pentru veniturile familiei.

Astfel, instanța de fond just a apreciat că pe cauza dată sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, fiind stabilite corect circumstanțele de fapt și încadrarea juridică a faptei.

La fel, instanța de fond corect a încetat procesul penal în privința inculpatului în baza art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

5. Avocatul Rodion Tocan a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat, că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii și anume intenția.

Astfel, art. 14 din Legea nr. 1264 din 19.07.2002, stipulează că indicarea intenționată în declarație a datelor inexacte sau incomplete, constituie infracțiune și se pedepsește conform art. 352¹ Cod penal, iar acuzarea era obligată să demonstreze intenția inculpatului de a ascunde sau de a indica în declarație date vădit false, ceea ce nu s-a întâmplat.

Instanța, fără a încerca să demonstreze vinovăția, a mers ca și acuzarea de la contrariul - faptul că nu a știut nu îl absolvă de răspundere.

Inculpatul nu a avut intenția de a comite infracțiunea incriminată, nu și-a dorit survenirea urmărilor date și nici nu a admis conștient survenirea lor, deci instanța de fond a emis sentința cu grave abateri de la prevederile legale.

Instanța de apel a examinat superficial cauza, iar concluzia la care a ajuns nu este bazată pe probe cercetate în ședința de judecată, dar pe presupuneri, fiind vădit ilegală.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea

soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat în drept și pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că dispozitivul hotărârii este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din*

decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv procesul – verbal de examinare a documentelor primite de la registratorul independent „Registru Ind” S.A. din 03.03.2014, potrivit cărui inculpatul dispune de 237 de acțiuni la „Floral - Document Centre”, cu valoare nominală de 20 lei per acțiune; procesul – verbal de ridicare și procesul – verbal de examinare a documentelor ridicate de la Comisia Națională de Integritate din 30.04.2014, conform cărora a fost ridicată declarația cu privire la venituri și proprietăți înaintată de către inculpat Comisiei Naționale de Integritate, iar analiza acestor declarații a stabilit, că inculpatul în declarația cu privire la venituri și proprietate pentru perioada 01.01.2012 - 31.12.2012, în care a indicat pe parcursul anului 2012, venituri obținute de la locul de muncă de bază în mărime de 102.327 lei, precum și ale soției în mărime de 63.024 lei de la locul de muncă de bază. La fel, la subcapitolul „9. Venitul obținut din alte surse legale (pensii, burse, indemnizații, premii etc.)” din capitolul venituri al declarației menționate, inculpatul nu a indicat ca fiind obținut careva venituri. În continuare, la capitolul „IV. Active financiare”, inculpatul nu a indicat că ar deține careva conturi bancare, fonduri de investiții, obligațiuni, cambii sau alte active financiare. De asemenea, la capitolul „V. Cota-parte în capitalii social al societăților comerciale”, inculpatul nu a indicat că deține careva cote în societăți comerciale; procesul – verbal de ridicare din 02.12.2014 și examinare a documentelor bancare ridicate de la B.C. „Fincombank” S.A. din 03.12.2014, conform cărora de la SA „Fincombank” au fost ridicate rulajul descifrat al conturilor bancare nr. 225910100007736 deschis pe numele inculpatului și contul nr. 229601000S7911 deschis pe numele inculpatului, în perioada 01.01.2012 - 01.01.2013, pe conturile date au fost efectuate operațiuni bancare; procesul – verbal de ridicare din 03.12.2014 și procesul – verbal de examinare a documentelor bancare ridicate de la B.C. „EXIMBANK - Gruppo Veneto Banca” S.A. din 30.12.2014, conform cărora de la B.C. „EXIMBANK - Gruppo Veneto Banca” S.A. au fost ridicate rulajele pe conturi avute de către Valcov L. și inculpat, precum și ordinele de eliberare a numerarului cu numerele și sumele de bani după cum urmează: 10282052 – 250USD, 10282102 – 90 USD, 13186280 – 1055 USD, 10282103 – 550 USD, 13186239 – 450 USD, 14829573 – 505 USD, 14829593 – 1200 USD, 13186261 – 2163 USD, 14829615 – 503 USD, 14829630 – 360 USD; declarația cu privire la venituri și proprietăți, rulajul descifrat al conturilor bancare nr. 225910100007736, deschis pe numele inculpatului și contul nr. 22960100087911, deschis pe numele inculpatului; documentele, ordinele de eliberare a numerarului cu numerele și sumele de bani după cum urmează: 10282052 - 250 USD, 10282102 - 90 USD, 13186280 - 1055 USD, 10282103 - 550 USD, 13186239 - 450 USD, 14829573 - 505 USD, 14829593 -1200 USD, 13186261 – 2163 USD, 14829615 - 503 USD, 14829630 - 360 USD; extras de la SA „Registru Ind”; extras din baza de date privind deținerea de către inculpat a 49% în SRL „Matconis -IL”; copie a Hotărârii guvernului R.M. din 30.06.2010, privind numirea în funcția de director general adjunct al Biroului Național de Statistică a d-lui Valcov Vitalie, toate probele fiind

apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării și indicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării (*pct. 3. - 5. din decizie*).

Or, probele administrate, inclusiv cele nominalizate supra, dovedesc cu concludență că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 352¹ Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele administrate și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor administrate și a circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul de pe rol este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Rodion Tocan, împotriva sentinței Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 11 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, în privința inculpatului Valcov Vitalie Vasile, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco